

ספר אור לשמים

על חמשה חומשי תורה, וליקוטים ותפילה לכל יום, ועוד תפילה לראש השנה וליום הכיפורים, ורמזי נשואין.

אשר דרש משיח ה' רו"ח א"פינו, הוא ניהו כבוד נשיא נשיאי הלוי, אדונינו מורינו ורבינו הרב הגאון הצדיק המפורסם איש אלקים אספקלריא המאירה כבוד קדושת שמו

מוהר"ר **מאיר הלוי** זי"ע ועכ"י

אב"ד דק"ק **סטאבניץ ואפטא**

כפי אשר קיבל מרבו מובהק הרב הגאון המפורסם וכו' מוהר"ר יעקב יצחק הלוי זי"ע ועכ"י בעהמ"ח ספר 'דברי אמת'. וגם קצת חילוקים נחמדים בסברא ופולפול וקצת שו"ת אשר התיישבו עם רבו הגאון המפורסם וכו' כקש"ת מהו יצחק אברהם כ"ץ זי"ע ועכ"י בעהמ"ח שו"ת 'כתר כהונה', וכן הובא שם בשו"ת דבר נחמד בשמו בסימן ל' ע"ש. ודברי פלפולים הללו אינם אפילו כטיפה מן הים מול רוחב בינתו וחכמתו הקדושה, אולם לא זכיתי למצוא יותר מהנה, ולחיבת הקודש הדפסנהו, והוא חיבור הפלא ופלא לא היה לעולמים עוד, ואשרי אדם שיתמיד קריאתו בו, כי ביאהו לידי התעוררות גדול לעבודת השי"ת באמת.

נוסח שער דפו"ר תר"י

מהדורה חדשה ומפוארת, מאירת עינים, מוגהת בהגהה מדקת ומתוקנת, נוספו אלפי מראי מקומות וציונים, נפתחו ראשי תיבות וקיצורים, הקטעים הולקו לפיסקאות קצרות, נוספו סימני פיסוק וניקוד, ובתוספת אלפי כותרות משנה

יו"ל בעוה"ת ע"י ממלכת התורה "עוז והדר"
שנת תשפ"ג לפ"ק

אור לשמים

המפואר

כל הזכויות שמורות
לממלכת התורה "עזר ועזר"
Rabbi Y. Leifer
8 Truman Ave.
New square N. Y. 10977

היות ומושקע במהדורה חדשה מפוארת זו הון רב ויגיעה רבה, לכן ע"פ דין תורה ולהבדיל עפ"י הזכויות בכל המדינות אנו אוסרים בכל תוקף כל הדפסה צילום והעתקה כולל העתקה חלקית מספר זה, וכן אין לתרגם או לאכסן במחשב או לקלוט בכל דרך שהיא כל חלק שהוא מהספר, וכן אין לעשות כל שימוש מסחרי בחומר הנדפס, בביאורים במקורות ובכל ההוספות. ואין הספר נמכר אלא על מנת שלא יעשה בו שימוש שלא כדין. ושארית ישראל לא יעשו עולה.

הארות והערות יתקבלו בברכה
ת.ד. 9359 בית שמש
פקס: 03-5423180

להקדשות והנצחות:
1-845-4069099

oiz@oizusa.com

PO Box 340 Monsey NY 10952

נדפס בארץ ישראל
על גר חו"ל שאין בו חשש חילול שבת
Printed in E. ISRAEL

לוחות: הפאר ירושלים

עיצוב כריכה ושערים: נ. ויסקופף

הפצה והזמנות: 'היכלי תורה'	בארץ ישראל: טל. 02-9924603 פקס. 03-5435884	באר"ב: tel. (718) 437-0054 fax. (718) 437-3514	באירופה: טל: 44-191-430-0333 פקס: 44-191-430-0555
--------------------------------------	--	--	---

פרשת בראשית

רוממות זולתי הוא נענה בתפלתו, 'ומכל מגורותי הצילני' שעל ידי זה שהשיג יראת רוממות ניצל מיראת חילונית, ו'הביטו אליו ונהרו' (מהלים שם ו), ואותן שזופין ומציטין ודבוקים בהנדיק הזה, 'ונהרו' הם גם כן מאירים.

לכל מצוה צריך לצרף אהבה ויראה

ואיתא שזשעת צריאת העולם הלכו האותיות לפני הקדוש צרוך הוא דרך תשר"ק לצרוא זהם העולם, ולא רצה לצרוא זהם כי אם צאות צי"ת, וכדאיתא בזוהר הקדוש (הקדמה ז:). ונראה לי ליתן טעם, כי שמעתי אומרים שזם הרב הגדול וכו' מורנו הרב שמעון אודר בערגיר זללה"ה שאמר טעם למה אנו אומרים (בזכרת המנוות) 'אשר קדשנו צמנותי', והוא ליה למימר 'אשר קדשנו צמנוה', ואמר הוא הטעם, כי לכל מנוה ומנוה שהאדם עושה, צריך לנרף לזה יראת ה' ואהבת ה', כי צלא דחילו ורחימו לא פרחית לעילא (מקו"ז מקון י' כה:), ולזה שייך שפיר 'אשר קדשנו צמנותי', עד כאן דצריו הקדושים. ונוכל לומר שזוה רומז הצי"ת של ב"ראשית, צ' ראשית, כי צריך להאדם להיות לו יראת רוממות ואהבת ה' מראשית עליון, וזה עיקר וקיום העולם.

האדם צריך לחדש עצמו בכל יום כעובר המתחיל
מנקודה

ואיתא צתיקונים (מקון כ"ט עג.) בראשית, צ' ראשית ניקודא צהיכלא, כי כתיב (מהלים קכא ח) 'ה' ישמר צאתך וצואך מעתה

האדם צריך להעלות עצמו למקור מחצבתו

בראשית ברא אלהים וכו'. ונראה לפרש, כי כתיב (מהלים קכז ז) 'עומדות היו רגלינו בשערין ירושלים', כי האדם צריך לחשוב תמיד שיעלה עצמו עד מקור מחצב נשמתו, עד ראשית עליון, כמו ששעה ששיער כציכול יתצרך שמו נקודת ירושלים.

עיקר הכל יראת הרוממות מתוך אהבה

והנה כתיב (מהלים קיא י) 'ראשית חכמה יראת ה'', כי עיקר הכל הוא היראה, אצל צריך להיות יראת רוממות, ושהיראה יהיה מתוך האהבה.

ע"י יראת רבו משיג יראת הרוממות ובכך נענה
תפילתו וניצל מיראה חיצונית

ובזה פירשנו הפסוק (מהלים לד ה) 'דרשתי את ד' וענני' וכו', כי איתא בגמרא (פסחים כז:): ששמעון העמסוני היה דורש כל אמתין שבתורה, וכשהגיע ל'את ה' אלהיך תירא' (דברים ו יג) פירש, עד שבא רבי עקיבא ופירש 'את ה' אלהיך' לרבות תלמידי חכמים. כי צוה שיש לאדם יראת רבו ויראת תלמידי חכמים, מזה יוכל האדם להשיג יראת רוממות, אצל זה שאינו ירא מרבו ממילא אינו יכול להשיג יראת רוממות, והאיש הזה עדיין אינו שלם. וזה פירוש הפסוק 'דרשתי את ה'', כי דוד המלך עליו השלום היה לו יראת רבו, וזה 'דרשתי את ה'', שדרשתי 'את ה' אלהיך תירא' לרבות תלמידי חכמים, ולזה 'וענני' נענית בתפילתי, כי כשיש לאדם יראת

על ידי התשובה שיעשה, הכל היה צנח
המאמר של יתצרך שמו:

בזמן הגלות שם אלהים נעשה אלם וכשיהיה
שלם יתחזק אורו

עוד נראה לפרש, דאיתא צכצבי האר"י
זלה"ה (פרי עין חיים שער הקדישים פ"ג)
פירוש על פסוק (מהלים לו ג) 'נאלמתי
דומיה', כי בזמן הגלות הכנסת ישראל הוא
צבחינת אלם, כי נתעלה צחינת יו"ד ה"א
מצחינת 'אלהים' ונשאר 'אלם', וזהו 'דומיה'
'דוס' י"ה. וזה פירוש הכתוב ויאמר שיהיה
צבחינת אמירה ולא צבחינת 'אלם', יהיה
כשיהיה אלהים השם מלא, ואז יהיה אור,
ויהי לשון חזק שיתחזק האור:

בכל דור יש צדיק הממשיך השפעה רוחנית
וגשמית

עוד נראה לפרש, דהנה פירוש הפסוק (להלן
כו כח) 'ויתן לך אלהים מטל השמים
ומשמני הארץ', 'אלהים' נקרא הצדיק שצדור,
וזה צרך יחזק אצניו ליעקב שיהיה צכל דור
צדיק, שיהיה 'מטל השמים' שימשיך השפעה
לצני ישראל מעולמים העליונים ויאיר נשמתם,
'ומשמני הארץ' ויצא להם השפעה ונחת רוח
בזה העולם. וזה פירוש ויאמר אלהים
שהכל יהיה צאמירת הצדיק, ויאמר יהי אור
ויהי אור אפילו מי שהוא צבחינת צער יהיה
גם כן אור, על ידי הצדיק שיפעול כן:

כשממתיק הדינים בשורשם נהפך הצער לאור

ויהי אור. למה לא כתיב 'ויהי כן' כמו
צשאר ימים, אלא לרמוז צא להמתיק
הדינים צשורשן שהוא חסד הראשון, וזהו
ויהי אפילו צבר צער, כשאתה מעלה לשרשן
הוא אור, ודוק כי קצתני. (זה העמק מכתב
יד הרב המחבר זללה"ה):

ועד עולם, כי האדם צריך לחדש עצמו תמיד
צכל יום וצכל שעה צתקונין חדשין, ויצין
ויוצט שלא פעל ועשה מאומה עד עתה,
ותשוקתו יהיה להתחיל מחדש ולהאיר נשמתו,
וזה סוד צתר דינקא הדר איתעצרת מינייהו.
ולזה צדקו צברי רצי שמעון צן יוחאי עליו
השלום זכותו יעמוד לנו, שאמר 'ניקודא
צהיכלא' ולא אמר וא"ו צהיכלא, להורות לנו
כי האדם צריך להיות תמיד צבחינת עיבור,
צסוד צתר דינקא וכו' וכו"ל, ולזה צריך להיות
צבחינת ניקודא כי העיבור מתחיל מנקודא,
ודבר צכצר מצויר אין שייך צו עיבור. וזה
פירוש הכתוב 'ה' ישמר צאתך', דהיינו
שהקדוש צרוך הוא יושב ומנפה, לשון 'ואציו
שמר את הדבר' (להלן לו יא), 'צאתך' רומז
ללידה, 'וצואך' ואחר כך תהיה שוב צבחינת
עיבור, 'מעתה ועד עולם' ודבר זה צריך
להיות תמיד:

הנלכד בעצת היצר לא יתייאש אלא ישוב
בתשובה ויתהפך לאור

ויהי אור ויהי אור. ויש לדקדק דהוי ליה למימר 'ויהי
כן' כמו צשאר ימים, ונראה לפרש דהפסוק
צא ללמד שהאדם לא יתייאש עצמו חלילה מה
שנלכד חס ושלוס צעצת יצר הרע, רק יעורר
עצמו צתשובה שלימה, כי הכל היה גלוי לפניו
יתצרך שמו צמחשצתו הקדומה, כשראה
לצרוא את העולם ראה את האדם חס יחטא
חס ושלוס, אצל יעשה תשובה, כדאיתא
(ירושלמי מכות פ"ג ה"ו) יעשה תשובה ויכופר.
וזה מרמוז צפסוק ויאמר אלהים יהי
אור נקרא צדיק מעיקרא, ויהי אור נקרא
צבחינת צעל תשובה, ויהי לשון צער (מגילה
י:), רומז על מי שנלכד חס ושלוס צעצת היצר
הרע, ואחר כך אור גם זה יוכל להיות אור

תיצות נפרדות, על ידי השמים והארץ על ידי שיהיה יחוד ועיר ונוקבא כנ"ל. ומפרש הפסוק והלך, וב"ל צבאם אפילו מי שיש לו רצון טוב לזה, וכל משוקתו תמיד שיהיה יחוד ועיר ונוקבא, וזה וב"ל צבאם לשון רצון, אז מרצון טוב הזה יתפעל גם כן שיכלה ה'וי' וחסרון מהעולם ורק טוב יהיה בעולם, אמנ:

בני ישראל הם כדוגמת אדם של מעלה ואומות העולם הם כקוף

ואד יעלה מן הארץ. זהקדם פירוש הפייט בראש השנה (חורת הש"ך מוסף) 'כמה יעצרון וכמה יצראון', דהנה בני ישראל מכונים בשם אדם מספרו מ"ה דוגמא לאדם דלעילא, ואף על פי שיש לאומות העולם גם כן נורת אדם, אבל הם כקוף צפני אדם, כמאמר חכמינו זכרונם לברכה (יצמות סא). על פסוק (יחזקאל לד לא) 'אדם אתם' כו'.

אומות העולם יעברון מן העולם ובני ישראל יבראון

וזוה פירוש הפייט 'כמה יעצרון', הכ"ף היא כמו, דהיינו אותם שהם כמו מ"ה צדמיון אדם והם אומות העולם, 'יעצרון' שיעצרון מן העולם, 'וכמה' פירוש שהם צחינת מ"ה, וממשיכין על ענמם שם הוי"ה צ"ה שגרמנו צחינת 'וכמה' דהיינו כ"ו מ"ה, והם בני ישראל שנקראים אדם, וממשיכין עליהם שם הוי"ה צרוך הוא כנ"ל, וזה פירוש 'וכמה יצראון' אותם שהם צחינת 'וכמה' כנ"ל, 'יצראון' שיפרו וירצו ויהיה להם בני חיי ומזוני.

האדם צריך לרדת מדביקותו כדי להעלות הניצוצות

ואף על פי שהאדם הוא דוגמא דלעילא, ומהנראה שיהיה תמיד צדדיקות הצורה

יפה עניות לישראל רק לעיני האומות

ויאמר אלהים נעשה אדם בצלמנו כדמותנו וכו'. ואיתא צוהר (הקדמה יג:) בצלמנו דא עתירא, כדמותנו דא מסכנא. והנה כבר ביארתי פירוש צוהר הזה לעיל, אבל קשה מפני מה צעשיה לא כתיב 'כדמותנו', כדאיתא (להלן א טו) 'ויעש את האדם בצלמו'. ויצוהר על פי מה ששמעתי מכבוד אדמו"ר מורנו הרב יעקב יצחק זלללה"ה מלוצלין, פירוש הגמרא (מגינה ט:) יאי עניותא לישראל כוורדא סומקא לסוסא חיוורא, ופירש הוא זכרוננו לברכה, דהיינו צעת שמוליקין הסוס למכור, אז נותנין הרסן בחכו ומקשטין הסוס ליפותו, שיקפלו עליו זיני, אבל צעת שעומד צדיתו, אז מסירין ממנו הרסן וקושרין אותו בצבוס ונותנין לו תבן ומספוא לאכול. וזה שדימתה הגמרא העניות לישראל כסוס, דהיינו צעיני כל האומות נהיה נראין כעניים כדי שלא יקטרגו עלינו, אבל צדיתינו יהיה לנו כל טוב כמו המשל של סוס, עד כאן.

יפה עניות לישראל במחשבה אבל בפועל יהיה להם כל טוב

וזוה מצוהר גם כן, דהיינו צכת מחשבתו הקדומה כשעלה צרנונו לצרוח את האדם, כתיב בצלמנו כדמותנו, דא עתירא ודא מסכנא, אבל צעשיה לא כתיב כי אס 'צללמנו', כי מחויב להיות לישראל כל טוב, והעניות יהיה רק צמחשבה, כדמיון:

ע"י התשוקה שיהיה יחוד ועיר ונוקביה נפעל שיכלה החסרונות שבעולם

ויבולו השמים והארץ וב"ל צבאם. נראה לפרש, כי ידוע ששמים וארץ רומז לזעיר ונוקבא, וזה פירוש הכתוב ויבולו דהיינו שיכלה ויתמה ה'וי' והחסרון מן העולם, ויהיה תיצת ויבולו כאלו הם שמי

הגן היינו הנדיק שהוא צחינת 'גן' כנ"ל. ומשם יפרד, כמו ששמעתי מכבוד אדמו"ר מורנו הרב יעקב יצחק זללה"ה מלוצלין 'שם' הוא לשון שממה, דהיינו על ידי עצדות הנדיק הנ"ל יתפרדו כל פועלי און.

ע"י הצדיק הנ"ל יושפע שפע בחודש תשרי לכל השנה

וזוה פירוש ומשם יפרד והיה לארבעה ראשים, שהעירוף של חודש תשרי הוא והי"ה כמוצא בסיפור האר"י זלה"ה (מוסף דראש חודש), והוא לשון שמחה, דהיינו על ידי עצדות הנדיקים הנ"ל יתפרדו כל פועלי און, ויושפע השפעות טובות ושמחה בחודש תשרי שהוא תחילת השנה, לארבעה ראשים לארבעה תקופות השנה שיהיה כל השנה טובה:

כוונת התורה והתפילה להאיר וליחד את השכינה למעלה

ונהר יוצא מעדן להשקות את הגן וכו'. דהנה כתיב (תהלים נא ז') 'אדני שפתי תפתח', דהעיקר עצדות של האדם בתורתו ובתפלתו צריך להיות להאיר מדת המלכות קדישא ולייחדה למעלה, וצריך להאמין באמונה שלימה, שכל חסרונו חס ושלוס הוא רק כטיפה מן היס צערך מה שנחסר למעלה לשכינה כציוול, וצריך שיהיה בקשתו שיושלם החסרון למעלה וממילא יצא הטוב אליו.

התנאי לזה שהאדם יהיה שפל ואין בעיניו

אב"ל האדם צריך להיות שפל ואין בעיניו ואז יכול לקבל שפע מאתו יתצרך שמו, כאשר דברנו תמיד מזה, וזה עיקר ויסוד לעבודתו יתצרך שמו. וזה פירוש הכתוב ונהר יוצא מעדן דהיינו הנדיק שמעדת

צרוך הוא, רק שיש נילוואות שעדיין לא נתקנו כידוע, וזה היה חסד אל שיהיה לפעמים להנדיק ירידה לצורך עלייה, דהיינו להעלות אותן הנילוואות עמו. וזה פירוש הכתוב ואד, דהיינו שאל"ף מרומז על שם הוי"ה צרוך הוא, כי נורת האל"ף הוא יו"ד וא"ו יו"ד מספר כ"ו, וזהו ואד קאי על האדם שיש לו צחינת אל"ף כנ"ל וצחינת דל"ת שהוא לשון ירידה, אבל זה הוא לצורך עלייה, והיינו יעלה מן הארץ שיעלה הנילוואות (והשקה את כל פני האדמה איני זוכר):

השכינה שורה אצל מי שמגנה עצמו

ונהר יוצא מעדן וכו'. דהנה ישראל נמשלו לגן כידוע, והגן צריך לזבל אותו ולעבוד בתוכו, וכל מה שמזבלים אותו יותר עושה פירות יותר, כן כל איש ישראל צריך להסתכל על עצמו תמיד בחסרונותיו ולהסיר מעליו הרע, וזה פירוש הכתוב (ש"ה"ש ח יג) 'היושבת בגנים חברים מקשיבים' וכו', דהיינו שהשכינה שוכנת על האדם כזה שמגנה עצמו תמיד.

הצדיק שמעדת עצמו כתולעת משפיע לצדיק המגנה עצמו ומשבר הקליפות

ויש עוד מדריגת נדיקים, שזוכין להתעדן מנעימות התורה וכל עבודתם בלתי לד' לצדו, וזה פירוש הגמרא (מו"ק טז:) שאמרו חז"ל על דוד המלך ע"ה, בשעה שהיה עוסק בתורה היה מעדן עצמו כתולעת, דהיינו שזכה למעלה גדולה כזו שהיה יכול להתעדן מעידון התורה, ואף על פי כן היה כתולעת, כי היה כל עבודתו בלתי לה' לצדו, והנדיק שיש לו מדריגה כזו הוא ממשיך שפע על הנדיקים שהם צחינת 'גן' כנ"ל. וזה פירוש הכתוב ונהר יוצא מעדן מהנדיק אשר הוא צחינת 'עדן' כנ"ל, להשקות את

משיח יצא מעדן לגאול את ישראל וזו נזכה
לארבע דגלים

עוד נראה לפרש פירוש הפסוק ונהר
יוצא מעדן. לאימא צוהר הקדוש
(שמות ח:) כשיצא עת הגאולה יצאו האצות
הקדושים צגן עדן, ויעטרו למשיח לדקיני
צעטרין קדישין. וזה פירוש הכתוב ונהר
יוצא מעדן, נהר נקרא משיח לדקיני כמו
שנאמר (ישעיה ז ב) 'ונהרו אליו' וכו', יוצא
מעדן שיוצא מגן עדן מעוטר כנ"ל,
להשקות את הגן נקרא ישראל שהם
מגויים ונצוים עתה צעיני האומות, והיה
לארבעה ראשים ונזכה צמחה לארבעה
דגלים, אמן כן יהי ראון:

צדיק המכיר בחסרוננו משפיע עליו הקב"ה
התנשאות שיוכל לעבדו

ונהר יוצא מעדן וכו'. נראה לפרש, כי
יש לדקים שמחמת גדל קטנותם
שמכירים תמיד חסרונם, בלתי אפשרי להנשא
עצמם לעצדות, והעצדות נריך להיות
בהתנשאות, וכמו שנאמר (דה"צ י"ו) 'ויגבה
לבו צדרכי ה'', ולהלדיק כזה משפיעין אותו
מלמעלה שיגבה לבו להעצדות. וזה פירוש
הכתוב ונהר יוצא מעדן שיוצא מעדן
נשמות שסייעו לדקיני הזה, ונהר הוא לשון
קיצוץ כמו שנאמר (ישעיה ז ב) 'ונהרו אליו',
יתאספו ויתקצו אליו נשמות קדישין מעדן,
להשקות את הגן את הלדיק הזה שמגנה
עצמו.

ע"י ההשפעה מעדן יתפרדו הקליפות ויתוקנו
המוחין של בני

ומישם יפרד ואותם שהם צהשממה שאינם
רונים צהתחצרות, יפרד יתפרדו כל
פועלי און, והיה לארבעה ראשים, דהיינו
כשצא השפעה מעדן כנ"ל, על ידי זה יתפרדו

עצמו כתולעת יוכל להמשיך אור עליון, וזהו
ונהר יוצא מעדן דהיינו על ידי הלדיק,
להשקות את הגן שיתמלא ויושלם המדות
מלכות שנקראת גן:

כשאדם פורש עצמו מהרע משבר הקליפות
ומגלה שם הוי"ה

ומישם יפרד והיה לארבעה ראשים.
דהנה כבר פירשנו פירוש הכתוב
(מהלים לו כו) 'סור מרע ועשה טוב', פירוש
כי השם יתצרך צרוך הוא דרכו להיטיב, רק
הקליפות הם המונעים שפע מאתנו, וכאשר
האדם פורש עצמו מהרע ונוטה עצמו לטוב,
זוה משבר הקליפות ונתגלה הטוב הניצוץ
קדישין שנפלו למטה, ונתעלה הניצוץ
למעלה, וזוה בא שפע לישראל. וזה פירוש
'סור מרע' דהיינו זוה שמסיר עצמו מרע,
לוקח מספר 'סור' מ'רע', ונשאר ארבע
כמספר ארבע אותיות הוי"ה צרוך הוא. וזה
פירוש (להלן ג ית) 'וקוץ ודרדר תלמיח לך',
'קוץ' נקרא היו"ד וקוץ, 'ודרדר' נקראים
הוא"ו ותריין ה"הין, ולכן נקראות 'דרדר' כי
מהה"א מתחיל ההולדה לשון דורות, וזה
'תלמיח לך' כדברינו הנ"ל, דהיינו כשמסיר
עצמו מהרע משבר הקליפות ונתגלה הוי"ה
צ"ה, וזה פירוש 'וקוץ ודרדר תלמיח לך'
סקוץ ודרדר רומז על הוי"ה צ"ה וכנ"ל,
'תלמיח לך' יתגלה לך.

הסר מרע זוכה להמשיך מש"ע נהורין לכנסת
ישראל

נחזור לפסוק הנ"ל (מהלים שס) 'ושכן
לעולם', עוד תזכה להמשיך שפע
מש"ע נהורין עלילין עד צחינת כ"ו, וזהו
'ושכן' צגימטריא ש"ע, 'לעולם' עד הצחינה
שנקראת עולימתא, וזה פירוש ומישם יפרד
שהשממה יפרד וישבר, והיה לארבעה
ראשים ויתגלה הוי"ה צרוך הוא.

כל פועלי און' ויתקנו המוחין של ישראל ויהיה להם מוחין קדישין, וזה וזוהי לארבעה ראשים רומזו לארבעה רהיטי דמוחין:

טוב לקום בחצות הלילה לבקש רחמים על השכינה ובניה

וזהב הארץ ההיא טוב. נראה לפרש, כי האדם צריך לקום בחצות לילה, ולבקש רחמים על כנסת ישראל ועל צינה מהקדוש צרוך הוא ולאוקמת שכינתא מעפרא, וזה היה עצדות דוד המלך עליו השלום שקם בחצות לילה, וזה פירוש הכתוב ו'זהב' בגימטריא דוד, הארץ ההיא שקם בחצות לילה לפי שם ולרצות להשכינה ועציד נייחא לה, טוב היינו שטוב לילך צדוך הזה, שם ה' ה' בדורא ומזה יוכל להשיג הארה מאור ה' מטלח דצולמא, ואבן השוהם להמשיך עד צינה שנקראת אבן השוהם רומזו לצחינת דעת, ודו"ק:

עבודתנו להמשיך מוחין ספירת החכמה לימי הבנין ולספירת המלכות

ויבן ה' וכו'. נראה לפרש, דאיתא צוהר הקדוש (הקדמה יג): 'צ'למנו' דא עתירא 'כדמותנו' דא מסכנא. ולהבין זה נצא לצאר גם כן מאמר הגמרא (יצמות סג). כל העוסק צנין מתמסקן. נראה לפרש, דאיתא בספרים הקדושים שנתן לנו הקדוש צרוך הוא כח על ידי עצדותנו להאיר ימי הצנין, ולהמשיך עליהם מוחין קדישין מחכמה עליונה, ולהמשיך עיינין לצחינת מלכות קדישא, שנקראת עולימתא קדישא שפירתא דלית לה עיינין, וצריך להמשיך לה עיינין מחכמה עילאה שנקראים מעינות החכמה.

הממשיך מוחין מבחינת החכמה מתעשר

ובי שעוסק צנין עולם ואינו ממשיך מחכמה עליונה אזי הוא מתמסקן, אצל מי

שממשיך מוחין קדישין מחכמה עילאה אזי צא עליו עושר וגדולה, כי 'צ'לל החכמה צ'לל הכסף' (קהלת ז יב). וזה פירוש זוהר הקדוש 'צ'למנו' דא עתירא, כי 'צ'לל' רומז על המוחין קדישין כידוע, דהיינו כדברינו הנ"ל 'צ'לל החכמה צ'לל הכסף'. 'כדמותנו' דא מסכנא, דהיינו שעוסק צימי הצנין ואינו ממשיך מוחין קדישין כנ"ל אזי הוא מתמסקן, ו'כדמותנו' נקראים ימי הצנין.

צריך להמשיך חיות מהמוחין ולבנות את השכינה במדת החסד

וזה פירוש הכתוב ויבן ה' אלהים את הצ'ע, צ'ע נקראת השכינה כציכול, וצריך לבנות אותה שיהיו 'עולם חסד יצנה' (מהלים פט ג), ולהמשיך לה מוחין קדישין מחכמה וצינה נקראים ה' אלהים כידוע. וזה פירוש ויבן שצריך לבנות אותה ולהמשיך לה מוחין קדישין, והמח הוא חיות של כל דבר, ותיצת ויצן בגימטריא חיים וגם לשון צינה, ה' אלהים מצחינות חכמה וצינה שנקראות ה' אלהים וכנ"ל, עד הצחינה שנקראת צ'ע וכנ"ל.

יש להמשיך ע"ע מדת האהבה שהיא עיקר עבודת ה'

ויביאה אל האדם, דהיינו להמשיך מדת אהבה לעבודתו יתצרך שמו, וזה ויביאה לשון אהבה לעבוד הצורא צרוך הוא צאהבה, כדאיתא צוהר (ואתחנן רסו). שזה עיקר העצדות, כי צאתרא דיראה לית תמן פולחני, והעיקר העצדות שיהיה צאהבה, ודו"ק:

בתפלה יש להמשיך שפע מבחינת 'אריך אנפין' דרך כל השתלשלות הספירות עד עולם המעשה

בזעת אפיק תאכל לחם וכו'. ונקדים לפרש הפסוק (דברים לג כז) 'מעונה